

Այս ևն քիչ են, բոլոր հոգևածներ և բեռնավորվածներ..

Մատթեոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Հանդեսներ 2017թ.
(N9 (93))

Լոյս է տեսնում 2009թ. ծախսից

Տիրոջը փնտրեցեք. քանի դեռ գտնվում է:

Նրան կանչեցեք. քանի դեռ մոտ է:

Եսայի 55.6

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հոկտեմբեր, 2017թ. №9 (93)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Ջանիկ Քեչիշյան Երկնքից իջած կյանքը.....	1
Ծնողական դաստիարակությունը խիստ կարևոր է ու անհետաձգելի.....	4
Աստվածապաշտության կերպարանք.....	8
Տիրոջ կատարած հրաշալի բժշկությունը.....	12
Ջանգ Ամենակարող Աստծու Տնից.....	16

Միբեյի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Թերթի վերաբերյալ ձեր առաջարկություններն ու վկայությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները:

Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930, էլ. փոստ՝ bari_lur_09@rambler.ru

ԵՐԿՆՔԻՑ ԻԶԱԾ ԿՅԱՆՔԸ

Սիրելի՛ Աստծու ժողովուրդ, այս նյութի հիմնական ուղղվածությունը հավիտենական կյանքի մասին է՝ այն կյանքի մասին, որ երկնքից ուղարկվեց երկիր՝ աշխարհին կյանք տալու համար: Երբ մենք նայում ենք Տեր Հիսուսի հրաշագործություններին, Նրա արած բոլոր գործերին, մենք տեսնում ենք, որ ոչ մի հրաշքի, գործի, նշանի մեջ աննպատակ որևէ բան չկա: Օրինակ՝ երբ Տեր Հիսուսը Հայրոսի աղջկան հարություն տվեց, հենց այնպես հարություն չտվեց, Նրա նպատակն այն էր, որ Հայրոսը ճանաչեր Իրեն ոչ թե որպես սովորական մի բժիշկ, այլ որպես Հարություն և Կյանք: Երբ սամարացի կնոջ հետ զրույցի ժամանակ Տեր Հիսուսը նրանից ջուր խնդրեց, վերջում բացահայտեց այդ կնոջ համար, որ Ինքն է Կենաց աղբյուրը:

Այդպիսի շատ օրինակներ ու նշաններ կան, բայց կոնկրետ ուզում եմ կանգ առնել հինգ հազար հոգուն կերակրելու հրաշքի վրա: Նորից եմ հիշեցնում, որ ոչ մի աննպատակ բան չի արել Տեր Հիսուսը, Նա հինգ հազար հոգուն կերակրեց և աշակերտներին սովորեցրեց, որ Ինքն է Հորից ուղարկված կյանքը, որ եկել է աշխարհին ապրեցնելու համար:

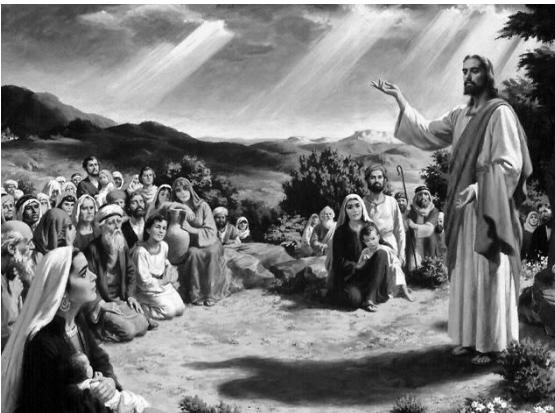
Կուգեի ընդգծել մի կարևոր միտք. Տեր Հիսուս Քրիստոսը աշխարհ չի եկել միայն մարդու մեղքերը քավելու համար (դա շատ քիչ բան է). Տեր Հիսուսը աշխարհ է եկել մարդուն հավիտենական կյանք տալու համար:

Երբ Հիսուսն ասաց, թե Ինքն է երկնքից իջած հացը, և ով որ Իր մարմինը ուտի ու Իր արյունը խմի՝ հավիտյան պիտի ապրի և մահ չտեսնի, շատերը գայթակղվեցին այդ խոսքից և թողեցին հեռացան: Տեր Հիսուսը հարցրեց Իր տասներկու աշակերտներին, թե նրա՛նք ինչու չեն հեռանում: «Միմօն Պետրոսն էլ պատասխանեց նորան. Տե՛ր, ո՞ւմ մօտ գնանք. յաիտենական կեանքի խօսքեր ունիս դու» (Հովհաննո 6:69): Ուզում եմ անդրադառնալ այս խոսքին. ի՞նչ է նշանակում «հավիտենական կյանքի խոսքեր»: Ոչ թե ուղղակի, սովորական կյանքի խոսքեր, այլ կյանք պարունակող խոսքեր, այսինքն՝ այդ խոսքերը հենց իրենք կյանք են:

Պետրոս առաքյալը Տեր Հիսուսին ասում էր. «Տե՛ր, ո՞ւմ մօտ գնանք. հավիտենական կյանքի խոսքեր ունես դու»: Տեր Հիսուսը ասում է. «Հոգին է կենդանացնողը, մարմինը ոչինչ օգուտ չէ տալիս. Այն բանն որ ես ձեզ հետ խօսեցի, հոգի է եւ կեանք է»

Տոկոսներ, 2017թ., N 9 (93)

(Հովհաննոս 6:64): Ուրեմն ժողովուրդը ընկած էր Հիսուսի հետևից, որպեսզի Նա իրենց կերակրի: Բայց Տերը նրանց ասաց. «Մարմինը ոչինչ օգուտ չի տալիս», այսինքն՝ մարմնի համար այդքան մի՛ չարչարվեք, գործեք ոչ թե կորչելու կերակուրի համար, այլ՝ այն կերակուրի, որ հավիտենական կյանքի համար է: Մարմինը ոչինչ օգուտ չունի, մարմնի համար այդքան մի՛ տառապեք, հոգին է կենդանացնողը, այսինքն՝ ավելի շատ գործեցեք հոգու փրկության համար:

«Յիսուսը ուրիշ էլ շատ նշաններ արաւ իր աշակերտների առաջին, որ չեն գրուած այս գրքումը: Բայց ստանք գրուեցան՝ որ հաւատաք, թէ Յիսուսն է Քրիստոսը՝ Աստուծոյ Որդին. եւ որ հաւատալով կեանք ունենաք նորա անունովը» (Հովհ. 20:30-31):

Կյանքի աղբյուրը Աստծու մոտ է, հարգելի՛ ընթերցող: Հիմա ինքներս մեզ հարց տանք. մեր կյանքի աղբյուրը որտե՞ղ է, մենք ինչո՞վ ենք ապրում:

«Որովհետեւ իմ ժողովուրդը կրկ-

նապատիկ չարութիւն գործեց, ինձ՝ կենաց ջրի աղբիւրս՝ թողեցին որ իրանց համար հորեր փորեն՝ ծակ-ծակոտ հորեր, որոնք չեն կարող ջուրը պահել (Երեմիա 2:13): Ո՞րն էր այդ չարությունը: Այսինքն՝ այդ մարցիկ առաջնորդվում են ոչ թե կյանքի աղբյուրով, իրենց ուշք ու միտքը ոչ թե երկնքի Աստված է, այլ իրենց համար ծակ-ծակ հորեր են փորել, որոնք չեն կարողանում ջուր պարունակել: Հիմա թող Տերը օրհնի, լուսավորի ձեր սիրտը, անկեղծացե՛ք, ինչո՞վ եք դուք ապրում, ինչո՞վ եք սնվում: «Իմ ամեն աղբիւրները քեզանում են» (Սաղմոս 87:7):

Եթե ներկայիս երիտասարդությունից հեռախոսները հավաքես ու ինտերնետը անջատես, նրանց կյանքը կկանգնի, բայց մի՞թե դա կյանքի աղբյուր է: Ո՛չ, դա ծակ-ծակ հոր է, որը չի կարող ջուր պարունակել, չի կարող կյանք տալ մարդուն: Ուրեմն անկեղծացի՛ր Տիրոջ առաջ, որպեսզի այսօր բժշկության օր լինի քեզ համար:

Երբ ես Արմենթելում էի աշխատում, հերթափոխի ժամանակ մենք շատ հաճախ գյուղական կապն էինք ստուգում, ու մի ցուցակ ունեինք, որում տասնչորս գյուղ կար: Ամեն ստուգման ժամանակ լրացնում էինք այդ ցուցակը: Հերթափոխի բոլոր աշխատողներն այդ ցուցակով էին գնում ստուգելու, բայց մեզ հետ աշխատող մի ռուս կին առանց ցու-

ցակի էր գնում: Հետո գալիս էր, հանգիստ նստում, սուրճը խմում ու այդ ցուցակը լրացնում: Ես մի օր նրան հարցրի. «Ինչպե՞ս ես այդքանը հիշում (գիշերը ստուգում էր, առավոտյան գրում)»: Նա ասաց. «Ինչպե՞ս կարող եմ չհիշել, ես դրանով եմ ապրում»: Այդ ժամանակ Աստված իմ սրտի հետ խոսեց և ասաց. «Այս կինը դրանով է ապրում, իսկ դո՞ւ ինչով ես ապրում»:

Այսօր մեր մեջ կան մարդիկ, ովքեր հնդկական սերիալներով են ապրում, դրանց հետ միգուցե օր ու գիշեր են անցկացնում, չեն համբերում, թե երբ պիտի գա սերիալի ժամը... Դա ծակ-ծակ հոր է, դա չի կարող իր մեջ կյանք պարունակել... Երանի՜ թե դու մերժեիր դա և ետ դառնայիր կենաց ջրին, որովհետև Տեր Հիսուս Քրիստոսի երկրորդ՝ փառավոր գալուստը շատ մոտ է, և մի օր Տեր Հիսուսը գալու է երկիր՝ Իր ժողովրդին երկինք տանելու: Երկինք են գնալու ոչ թե նրանք, ովքեր այդ կյանքի մասին գիտեն, այլ նրանք, ում մեջ այդ կյանքը կա:

Հիսուսի հարությունից հետո, երբ աշակերտները գնացին ու տեսան, որ գերեզմանը դատարկ է, հետ գնացին իրենց տեղը, բայց Մարիամը ետ չդարձավ, չէր կարողանում հանգստանալ, չէր կարողանում խաղաղվել: Իմ կարծիքով՝ Մարիամի կյանքն էլ էր ավարտվել, նա չէր պատկերաց-

նում, թե ինչպես պիտի ապրի առանց Հիսուսի: Եթե դու էլ այդպիսի կարիքով գաս Իրեն, փափագով գաս, Նա ամեն օր կայցելի քեզ և քո ներաշխարհը կլցնի Իր քաղցր ներկայությամբ:

Նորից եմ հիշեցնում. Հիսուս Քրիստոսը չի եկել աշխարհ միայն մեր մեղքերը քավելու համար, Նա եկել է, որպեսզի ձեզ կյանք պարգևի: «...Ես եկայ որ կեանք ունենան, եւ էլ աւելի ունենան» (Հովհաննոս 10:10):

«Որովհետև գիտէք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհքը, որ ձեզ համար աղքատացաւ նա՝ որ հարուստ էր, որ դուք նորա աղքատութիւնովը հարստանաք» (Բ Կորնթ. 8:9):

Հիմա այդ օրն է: Մի՛ մերժիր Նրա կանչը, մի՛ մերժիր Նրա ձայնը, միգուցե սա վերջին հրավերն է. ո՞վ գիտե, թե հինգ րոպե հետո իր հետ ինչ կլինի... Այսօր, քանի դեռ այդ հնարավորությունը կա, քո սիրտը բա՛ց արա, որպեսզի քո մեջ էլ այդ կյանքը հայտնվի:

Դավիթ քազավորն իր սաղմոսներից մեկում ասում է. «Փորձի՛ր իմ սիրտը և քննի՛ր իմ երիկամունքները և տե՛ս, եթե չար ճանապարհի մեջ եմ, ինձ ուղղի՛ր դեպի հավիտենական ճանապարհը» (Սաղմոս 139:23): Անկեղծացի՛ր Տիրոջ առջև, և Նա կուղղի քո շավիղները:

Ջանիկ Քեչիշյան, ք.Աբովյան

ԾՆՈՂԱԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԽԻՍՏ ԿԱՐԵՎՈՐ Է ՈՒ ԱՆՀԵՏԱԶԳԵԼԻ

Շարունակություն: Սկիզբը՝ մախորդ համարում

Ծնողական սերն իր բնությամբ շատ նուրբ է, մեղմ ու զգացմունքային: Եթե այդ սերը չի անցել քրիստոսի խաչով, ապա այն կարող է կուրացնել ծնողներին: Նրանք չեն տեսնի իրենց երեխաների սխալները և կկարծեն, թե նրանք ճիշտ են: Ծնողների բացթողումները կարող են արտահայտվել տարբեր կերպերով: Շատ հաճախ ծնողներն իրենց երեխաներին ասում են. «Եթե մեկ անգամ էլ այդպես անես, ես քեզ կպատժեմ»: Իսկ ի՞նչ է տեղի ունենում այն դեպքում, երբ արարքը իրոք կրկնվում է: Որպես կանոն այդ ժամանակ նոր պատժամիջոցներով են փորձում վախեցնել: Եվ այդպես խոսքերը փոխարինում են պատժին: Եթե այդ ծնողներն օրերից մի օր մեկ անգամ իրոք պատժեն երեխային, այդ պատիժն արդեն օգուտ չի բերի: Պատիժը օգտավետ է, երբ արվում է արդարացի և ճիշտ ժամանակին: Եթե դուք թույլ եք տալիս ձեր երեխային անել իր ցանկությունը և թողնում եք նրան անպատիժ, ապա նկատի ունեցեք, որ այդ ամենը անհետևանք չի լինի: Բոլոր մարդիկ աշխարհ են գալիս մեղավոր բնությամբ: Եվ եթե

մանուկ հասակում չկարողանանք կարգապահությամբ դաստիարակել ու փոխել երեխայի ձգտումները, ապա նա կգնա ոչ ճիշտ ճանապարհով: «Կրթե մանուկը իր ճամբան սկսած ատենը, որպես զի իր ծերության ատենն ալ անկէ չխոտորի» (Առակաց 22:6):

Երեխայի դաստիարակությունը պետք է սկսել ինչքան հնարավոր է շուտ: Հենց որ նա սկսում է ցուցաբերել եասսիրության և բարկության նշաններ, նշանակում է, որ նա արդեն ի վիճակի է պատիժ կրելու իր արարքի համար:

Դաստիարակությունը պետք է կատարվի վաղ ժամանակից. նույնիսկ մեկ տարեկան երեխային պետք է դաստիարակել, որպեսզի նա հետագայում պատասխանատվություն

կրի իր արարքների համար: Այսօր շատ է խոսվում այն մասին, որ պետք է հասկանալ երեխաներին, համոզել, բացատրել նրանց պատժի պատճառներն ու նպատակը: Եվ դա շատ ճիշտ է: Երբ երեխան սկսի հասկանալ բռնություն, այդ ժամանակ բացատրությանը պետք է տեղ տրվի: Բայց երեխայի դաստիարակությանը պետք է զբաղվել շատ ավելի շուտ, մինչ կգա խոսքերով բացատրելու ժամանակը: Շատ ավելի շուտ, քանի դեռ դուք կկարողանաք խոսել երեխայի հետ և համոզել նրան, դուք արդեն իսկ պետք է աշխատեք նրա բնավորության վրա: Երեխան պետք է հասկանա «ոչ» բառը ավելի շուտ, քան երբ ծնողները կկարողանան բացատրել նրան, թե ինչո՞ւ չի կարող անել այս կամ այն բանը: Որպեսզի ծնողների կողմից հաստատված կարգապահությունն ու դաստիարակությունը արդյունավետ լինի և տա իր բարի պտուղները, հայրն ու մայրը պետք է միաբանվեն դաստիարակության գործում: Եթե մեկը պատժում է, իսկ մյուսը խղճում է, երեխային ուղղելու համար կատարված աշխատանքները օգուտ չեն տա: Դրանից բացի, այդպիսի իրավիճակները երեխային կսովորեցնեն մի ծնողին տրամադրել մյուսի դեմ, ինչը կարող է հանգեցնել ընտանիքի միաբանության քայքայման:

Երեխային թույլ մի՛ տվեք այսօր անել այն, ինչը դուք նրան արգելել

էիք անել երեկ, իսկ վաղը՝ անել այն, ինչը արգելում էք անել այսօր, այլապես դուք խառնաշփոթ կստեղծեք նրա մտածելակերպում: Նա պետք է հստակ իմանա ծնողների կողմից դրված բոլոր սահմանները: Եղե՛ք հստակ, հաստատուն և հետևողական:

Փոքրիկ երեխաները հավաքույթի ժամանակ կարող են անհանգստություն պատճառել շրջապատի մարդկանց, և ծնողները անպայման պետք է դրան ուշադրություն դարձնեն: Չնայած նրան, որ երեխաներին հատուկ չէ մի տեղում երկար նստելը, միևնույնն է, մենք պետք է հավաքույթի գնանք մեր երեխաների հետ: Սակայն տանը անպայման պետք է նրանց բացատրենք, թե ինչպես պետք է իրենց պահեն եկեղեցում: Երեխան պետք է հասկանա, թե ինչ է նշանակում «ոչ» բառը: Նա պետք է իմանա, որ ծնողները կպահեն իրենց խոսքն ու չլսելու, չենթարկվելու դեպքում անպայման կպատժեն իրեն: Սովորաբար մայրը և հայրը կարողանում են զանազանել, թե ինչո՞ւ է լացում իրենց երեխան՝ անհարմարությունի՞ց, թե՞ կամակորությունից: Եթե բացահայտ երևում է, որ երեխան լացում է անհարմարությունից, ապա դուրս բերեք նրան, որպեսզի նեղություն չպատճառեք շրջապատի մարդկանց: Իսկ եթե երեխան լացում է իր ուզածին հասնելու համար, այս

դեպքում նույնպես դուրս եկեք նրա հետ, բայց փնտրեք մի վայր, որտեղ կկարողանաք նրան պատժել իր վատ պահվածքի համար: Բայց, ինչպես նշվեց սկզբում, հիմնական դաստիարակությամբ պետք է զբաղվել տանը: Շատ ավելի վատ է, երբ երեխայի վատ պահվածքի համար նրան հանում են հավաքույթի վայրից և թողնում են, որ նա ազատ վազվզի եկեղեցու բակում: Այն երեխան, որն այդ միջոցով հասնում է իր ուզածին, հաջորդ հավաքույթին անպայման նույն կերպ կվարվի: Երեխաները պետք է հասկանան, որ երբ իրենց հավաքույթից դուրս են բերում, այդ դեպքում իրենք հայտնվում են վատ իրավիճակում: Եթե երեխաները հավաքույթից հետո սկսում են վազել, ծիծաղել կամ էլ գոռալ, դա խանգարում է օրհնությանը: Խաղերի համար երեխաները պետք է ունենան համապատասխան վայր ու ժամանակ, և չպետք է նրանց թույլ տալ այդ անել ո՛չ եկեղեցու ներսում և ո՛չ էլ եկեղեցու բակում:

Երեխաների վատ վարքը վարակիչ է: Եթե հավաքույթից հետո դուք լիցքաթափվում եք և սկսում եք շփվել միմյանց հետ, իսկ երեխային թողնում եք առանց ուշադրության, դրանով դժվարացնում եք այն ծնողների վիճակը, որոնք սահմանափակում են իրենց երեխաներին և թույլ չեն տալիս նրանց վազվզել ու զվարճա-

նալ աղոթքատանը:

Ծնողի կողմից սահմանված կարգապահությունը պահանջում է, որ և՛ հայրը, և՛ մայրը տեղյակ լինեն իրենց երեխայի բոլոր զբաղմունքներից: Պատանիներին ինքնուրույն որոշում կայացնելու հնարավորություն տալը շատ լավ է, բայց դրա հետ մեկտեղ անհրաժեշտ է, որ ծնողը այդ ժամանակ մոտ լինի և հսկի ամենը, որպեսզի անհրաժեշտության դեպքում օգնության հասնի: Ձեր աղջիկը կարող է ընտրել ոչ պարկեշտ հագուստ, իսկ ձեր տղան կարող է տուն գալ մոդայիկ սանրվածքով: Սրանք հենց այն պահերն են, երբ դուք պետք է սիրով և հաստատակամությամբ գործի դնեք Աստծու կողմից ձեզ տրված իշխանությունը: Իմաստուն ծնողները հետևում են իրենց մեծացող երեխաների կայացրած որոշումներին և նախօրոք հետ են պահում նրանց բոլոր հնարավոր գայթակղություններից ու ցանկություններից, որոնք հատուկ են մարդու աղտոտված սրտին:

Երեխաների ազատ ժամերի զբաղմունքները նույնպես պետք է հայտնի լինեն ծնողներին: Գուցե դուք ուրախանում եք, որ ձեր երեխաները շատ են կարդում, սակայն դա կարող է վերածվել որևէ աշխատանքից փախչելու միջոցի: Շատ կարևոր է նաև ուշադրություն դարձնել զրքի բովանդակությանը՝ արդ-

յո՞ք այն լավ ազդեցություն կունենա ձեր երեխայի բնավորության վրա, կհարստացնի նրա ներաշխարհը, թե՞ երեխային կլցնի անառողջ երևակայությամբ և օգուտի փոխարեն վնաս կտա:

Ծնողները պարտավոր են երեխաներին սովորեցնել խնայողություն և դրամի նկատմամբ ճիշտ վերաբերմունք: Եթե ձեր երեխաներից մեկն արդեն գումար է աշխատում, և դուք թույլ եք տալիս նրան իր աշխատած գումարի մի մասը պահել իրեն, ապա սովորեցրե՛ք նրան այդ գումարից ողորմություն տալ Աստծու գործի համար: Երեխաներին դեռ մանկուց անհրաժեշտ է սովորեցնել, որ ընտանիքի ֆինանսական վիճակի մասին հոգ տանեն: Տիմոթեոսի թղթի մեջ մի միտք կա, որը վերաբերում է արդեն մեծ երեխաներին: «Բայց եթե մեկը իրենցներուն ու մանավանդ իր ընտանիքին հոգ չի տաներ, անիկա հաւատքը ուրացած է ու անհավատէ մըն ալ գեշ է» (Ա Տիմոթեոս 5:8): Մենք սովորել ենք այդ կարգավիճակը վերագրել ընտանիքը կերակրողին, կարծես թե դա վերաբերում է նրան և կնոջ ու երեխաների հանդեպ նրա վերաբերմունքին: Սակայն եկե՛ք ուշադրություն դարձնենք այն բանին, որ այստեղ գրված է. «եթե ինչ-որ մեկը...»: Խոսքի համաձայն՝ այս միտքը նշանակում է, որ

եթե որբայրին ունի մեծ երեխաներ և թոռներ, նույնիսկ նրանք պարտավոր են օգնել մորը ֆինանսապես: Այս պարտավորվածությունը վերաբերում է նաև եկեղեցուն: Աստվածաշնչյան է, որ ֆինանսական դժվարության դեպքում առաջնային օգնությունը որբայրուն ցուցաբերեն մոտ բարեկամներն ու հարազատները: Եվ ուշադրության ու հոգատարության այս կարգը առաջինը վերաբերում է մեծ երեխաներին: Ծնողների կողմից կարգապահության հաստատումը ամենավստահելի միջոցն է՝ ազատելու երեխայի ներաշխարհը աղտից, դժոխքից: «Տղայէն խրատը մի՛ կտրեր, վասն զի եթէ զանիկա գաւազանով ծեծես, չի մեռնիր: Թեւ դուն անիկա գաւազանով կը ծեծես, բայց անոր հոգին դժոխքէն կազատես» (Առակաց 23:13-14): Այս խոսքերը օգնում են երեխաների բնավորության մեջ ձևավորել անխախտ գծեր: Սկսե՛ք գործել հենց այս պահից և երբեք չեք զղջա դրա համար:

ԱՍՏՎԱԾԱՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ

«Սա գիրքն է, որ հերի օրերումը չար ժամանակներ կգան: Որովհետև մարդիկ կլինեն ինքնասեր, արծաթասեր, ամբարտապան, հպարտ, սպերախոր, անսուրբ, անգութ, անհաշտ, բանասարկու, անժուժկալ, դաժան, անբարեսեր, մարմնիչ, հանդուգն, զոռոզ, ավելի ցանկասեր, քան թե աստվածասեր, որ աստվածապաշտության կերպարանքն ունին, բայց նրա զորությունն ուրացած են: Նրանցից էլ եր քաշվիր»: **Բ Տիմոթեոս 3:1-5**

Ուզում ենք ձեր ուշադրությունը հրավիրել այն բանի վրա, թե Աստվածաշունչն ինչպես է նկարագրում վերջին օրերը: Նկատեցի՞ք, որ այս հատվածում չէր նշված, թե հագուստ, սնունդ, փոխադրամիջոց չէր ունենա, այլ ներկայացված էր մարդկային կերպարի փոփոխությունը դեպի վատը: Այս նկարագիրը վերաբերում է ոչ թե մարդկությանն ընդհանրապես, այլ այն անձանց, ովքեր եկեղեցու հետ են կապված, Աստծուն ճանաչում են, Աստվածաշունչ են կարդում, աղոթում են Աստծուն: Այս հատվածում ասվում է. «...ավելի ցանկասեր, քան թե աստվածասեր...», ուրեմն ինչ-որ չափով սիրում են Աստծուն: Շարունակենք ուսումնասիրել. «աստվածապաշտության կերպարանքն ունին, բայց նրա զորությունն ուրացած են»:

Ուշադրություն դարձրեք արատների այս մեծ ցուցակին, որոնք եկեղեցու անդամները հմտորեն թաքց-

նում են աստվածապաշտության կերպարանքի տակ: Այսինքն՝ մարդիկ իրենց էությանը արծաթասեր են, հպարտ, ինքնասեր, անգութ, սակայն երբ շփվում են ուրիշների հետ, կարողանում են իրենց ներկայացնել որպես աստվածապաշտ:

Բնության մեջ թռչունները խուսափում են մեղուներից, քանի որ նրանք խայթոց ունեն: Այդպիսով մեղուներն ապահովված են թռչուններին զոհ դառնալուց: Ճանճի մի տեսակ կա՝ բզգան է կոչվում. այն արտաքինով

նման է մեղվի, սակայն ըստ էության սովորական ճանճ է: Այս երևույթը գիտության մեջ կոչվում է «միմիկրիա»:

Նույն բանը կարող է լինել նաև հավատացյալի հետ. նա կարող է իր ներսում ո՛չ աղ ունենալ, ո՛չ լույս, սակայն ունենալ աստվածապաշտի կերպարանք:

Աստվածապաշտության կոնկրետ ձևակերպումը ներկայացված է Հակոբի թղթի 1:27 խոսքում. «Սուրբ և անարատ աստվածապաշտությունն Աստծու և Հոր առաջին սա է. սուրբերին և այրիներին այցելել նորանց նեղության մեջ և իր անձն աշխարհից անարատ պահել»:

Փաստորեն աստվածապաշտությունն ունի դրսևորման երկու ուղղություն: **Առաջինը՝ «սուրբերին և այրիներին այցելել նրանց նեղության մեջ»:** Դա այն հատկությունն է, երբ աստվածապաշտ անձնավորությունը տեսնում է դիմացինի կարիքն ու դժվարությունը և անտարբեր չի մնում նրա հոգսերին:

Եթե դու ինչ-որ կերպ իմացել ես մեկի հոգսի մասին, ուրեմն Աստված փորձում է քո աստվածապաշտությունը: Եթե դու տեսնում ես մեկին, որ ավելի դժվար կացության մեջ է, քան դու ես, իմացի՛ր, որ Աստված փորձում է ոչ միայն նրան, այլ նաև քեզ. Նա ցանկանում է իմանալ, թե դու ինչպես ես վերաբերվում ուրիշի հոգսին: Դու կարող ես ասել. «Փառք

Աստծու, ինձ մոտ ամեն բան լավ է», և փակվել դիմացինի նկատմամբ, կամ էլ կարող ես տեսնել դիմացինի կարիքն ու լինել կարեկից, ինչպես կանի աստվածապաշտ անձնավորությունը: Երբ իրական աստվածապաշտ անձնավորությունը օգնում է մեկին, իրեն զրկում է ինչ-որ բանից, և դա անում է ոչ թե դժկամությամբ, այլ բարեհոգությամբ, սիրով և ուրախությամբ: Դա է իրական աստվածապաշտությունը:

Եվ երկրորդ դրսևորումը՝ «իր անձն աշխարհից անարատ պահել»: Մեր անձի անարատության նկատմամբ ուսնձգություն կարող է անել նախ՝ մեր մարմինն իր մարմնավոր ցանկություններով, երկրորդ՝ մեզ կարող են մեղքի դրդել մեզ շրջապատող մարդիկ, և երրորդ՝ երկնքի տակ գտնվող չար ուժերը, որոնք կարող են մեզ վրա ազդել մտքի, երազի, զգացմունքների և այլնի միջոցով:

Հիմա ի՞նչ է անում մեղքը մեր նկատմամբ. այն ոչ թե փախչում է մեզնից, այլ շտապում է դեպի մեզ՝ մեզ գերի դարձնելու և իր կամքը թելադրելու համար: Այդ դեպքում մեր մտքի մեջ տեղի է ունենում չարի և բարու պայքար: Մենք ուզում ենք բարին անել, բայց չարը մեր կողքին է (Հռովմ. 7:21): Եվ որպես օրենք միշտ այդպես է լինում: Ուրեմն հիշենք, որ միշտ բարին անելիս չարը մեզ խանգարում է և համոզում, որ բարին չանենք:

Հիմա փորձենք հասկանալ՝ արդյո՞ք մարդն առանց Աստծու կարող է բարին անել, գոհաբերել, հանդուրժել, ներել... Ա՛յ, այստեղ մենք պետք է խոստովանենք, որ առանց Աստծու իրական աստվածապաշտություն չկա, որովհետև ցանկացած անձնավորություն, որ ծնվում է այս աշխարհում, եսասեր է. ամեն բան այս աշխարհում իր համար է և իրենով, և միայն աստվածային ներգործության շնորհիվ է, որ մարդը հրաժարվում է եսակենտրոնությունից:

Ուշադրություն դարձրեք, թե Աստվածաշունչն ինչ է ասում իմ և քո բարեպաշտ լինելու գործության աղբյուրի մասին. «Ինչպես որ նրա աստվածային գործությունը շնորհեց մեզ այն ամենը, որ կյանքի և աստվածապաշտության համար պետք է...» (Բ Պետր. 1:3): Ուրեմն աստվածապաշտության համար ամեն բաները անհատույց տվել է Աստված Ինքը՝ Իր գործությունով: Այսինքն՝ միայն Աստծու Սուրբ Հոգու հետ հաղորդակցություն ունեցող մարդը կարող է ստանալ Նրանից աստվածապաշտ լինելու կարողություն: Փորձենք վերը նշվածը միավորել երկրորդ դրսևորմանը՝ այն անձը, որը տեսնում է դիմացինի կարիքն ու հոժարական, իր կարողության չափով օգնության ձեռք մեկնում, նա նաև իր անձն աշ-

խարհից անարատ է պահում:

Հիմա փորձենք նորից անդրադառնալ մեր կարդացած հատվածին և հիշենք. «... բայց նրա գործությունն ուրացած են»: Բանից պարզվում է, որ աստվածապաշտ լինելու համար մենք պետք է սնվենք Նրանից, ով օգնում է լինել աստվածապաշտ:

Ասված է. «Աստվածապաշտության կերպարանքն ունին, բայց անոր գործությունն ուրացած են»: Ուրեմն ձևը կարող ենք ապահովել, սակայն գործունեության դրսևորման ուժը չկա: Աստվածապաշտությունն ունի գործնական դրսևորում:

Հիմա մի պարզ օրինակով փորձենք դա մեզ վրա: Պատկերացրեք, որ ձեզ է հանդիպել մեկը, որ ոչ թե մուրացիկ է, այլ ուղղակի գումար չունի նույնիսկ հաց գնելու համար: Դուք ձեր գրպանում գումար ունեք, և դրան պետք է ճիշտ ուղղություն տաք՝ տաք կարիքավորին: Մեր մտքի մեջ պայքար է սկսվում՝ տա՞լ, թե՞ չտալ, կամ՝ որքա՞ն գումար տալ:

Կարդանք Բ Պետր. 1:5 խոսքը. «Եվ այս բանի համար ամեն ջանք

անելով ձեր հավատքի վրա ավելացրեք առաքինությունը և առաքինությունով գիտությունը...»: Ուշադրություն դարձրեք, թե երբ է դրսևորվում աստվածապաշտությունը. երբ մեր կողմից կա ամեն ջանք ներդնելու հոժարությունը, իսկ Տիրոջ կողմից՝ դրա մատակարարումը: Միայն այս երկուսի միաձուլումն է, որ դրսևորում է ճշմարիտ աստվածապաշտություն:

Կարդանք Ա Կորնթ. 12:28-31 խոսքերը. «Եվ ոմանց դրավ Աստված եկեղեցումը. առաջ՝ առաքյալներին, երկրորդ՝ մարգարեներին, երրորդ՝ վարդապետներին...» և այլն: Ի՞նչ են ուզում ասել. ճշմարիտ աստվածապաշտությունը դրսևորվում է նախ՝ շրջապատի նկատմամբ առատաձեռնությամբ, երկրորդ՝ այն քեզ վրա կարող է ազդել և քեզ պաշտպանել

այս աշխարհի մեղքերից, և երրորդ՝ այն դրսևորվում է ծառայությամբ, պարզկենդանությամբ, որոնք մարդկանց օրհնություն են բերում, իսկ Աստծուն՝ փառք:

Հիմա ովքե՞ր են աստվածապաշտության կերպարանք ունեցողները. նրանք, ովքեր կարող են ասել, ձևացնել, թե տեղյակ են ու կարեկից են ուրիշների հոգսերին, բայց իրականում, ըստ էության ոչինչ չեն անում:

Ուրեմն, առանց աստվածային ներգործության չկա ճշմարիտ աստվածապաշտություն: Եկե՛ք չնմանվենք այն բզզան ճանճին, որը մեղվի տեսքն ունի, սակայն էությանը նույն սովորական ճանճն է, որը ո՛չ խայթոց ունի, ո՛չ էլ մեղր է տալիս:

ԱՌԱՎ ԱԳԱՀՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Մի փոքրիկ տղա տասը արծաթ ուներ:

Երբ կորցնում է փողը, սկսում է լաց լինել: Մի բարի մարդ, տեսնելով, որ փոքրիկը լալիս է, խղճում է նրան եւ տասը արծաթ է տալիս, որ նա ուրախանա: Փոքրիկը ուրախանալու փոխարեն սկսում է աղիողորմ լալ: Մարդը զարմանքով հարցնում է, թե հիմա՛ ինչու է լալիս:

Տղան ասում է, որ եթե իր տասը արծաթը չկորցնեք, այժմ քսան արծաթ կունենաք:

***

Երբ մարդիկ տեսնում են ավելին ունենալ, չեն կարող հանգիստ ապրել և միշտ դժգոհում են: Ազահությունը մարդու մեջ ավելի է սասարկանում, երբ նրա ունեցած ոսկիները շարանում են:

Տոկոսներ, 2017թ., N 9 (93)

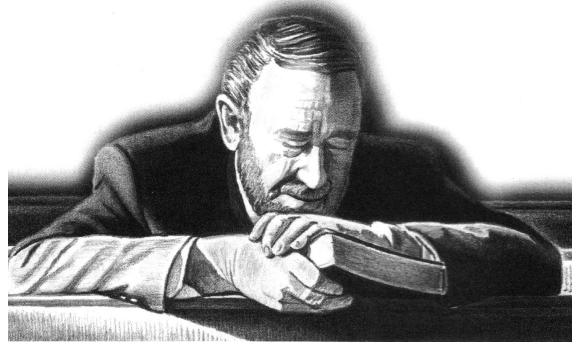
ՏԻՐՈՋ ԿԱՏԱՐԱԾ ՀՐԱՇԱՆԻ

ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ուզում եմ վկայել այն մասին, թե ինչպես Տերը մեծ ողորմություն արեց ու ազատեց ինձ մեծ դժվարություններից:

Քսան տարի առաջ կինս ծանր հիվանդացավ: Տարանք Հեմատոլոգիայի և արյան փոխներարկման ինստիտուտ, որտեղ հայտնաբերեցին արյան քաղցկեղ: Շատ կարճ ժամանակահատվածում կինս հյուծվեց այն աստիճան, որ մաշկը դարձավ մի տեսակ լայրծուն: Նա սկսեց ոչ թե խոսել, այլ նվվալ: Որոշ ժամանակ անց արդեն չէին կարողանում կաթիլային միացնել, իսկ երբ ջուր էինք լցնում բերանը, հետ էր թափվում: Նրան ծածկոցի մեջ դրած էինք տեղափոխում: Երբ ես հասկացա, որ արդեն վերջն է, ու շատ քիչ ժամանակ է մնացել, կնոջս հետ փակվեցի սենյակում ու սկսեցի աղոթել: Ասեմ, որ մինչ այդ ես հպարտացել ու հայտարարել էի, թե՝ մինչև ես չհամաձայնեմ, Տերը չի տանի կնոջս: Ես այդ հայտարարության համար ունեի իմ անձնական պատճառը, որը չեմ ցանկանում բարձրաձայնել: Ես երկուշաբթի օրվանից մինչև ուրբաթ գիշեր սենյակում փակված աղոթում էի կնոջս բժշկության համար: Գիտեմ՝ կգարմանաք,

բայց աղոթել եմ: Այդքան օր, իհարկե, հաց էլ եմ կերել, ջուր էլ եմ խմել: Եղել է, որ ծնկի եկած նույնիսկ մի պահ քնով եմ անցել, բայց հենց կինս նվվում էր, արթնանում էի ու սկսում էի դարձյալ անդադար աղոթել:

Եվ այնպես պատահեց, որ գիշերը տեսա՝ մի հրեշտակ հանդիմանական հայացքով նայեց ինձ ու ասաց. «Ուղղի՛ր քո ճանապարհները Տիրոջ առաջ»: Ես կնոջս գրկեցի, լացով ասացի. «Այսուհետ կլինի Տիրոջ կամքը, ես քեզ խոստանում եմ»:

Հաջորդ օրը նրան տարանք հիվանդանոց: Վերջապես երակներից արյուն եկավ, և բժիշկները կարողացան հետազոտել: Հետո ավտոմեքենայով գնացինք Դիլիջանի ճանապարհին գտնվող հանքային ջրի մի աղբյուրի մոտ, այդ ջրից տարա ու մի քիչ լցրեցի կնոջս բերանը. ջուրը զլզլալով գնաց ներս: Գնացինք մորաքրոջս տուն, այնտեղ էլ կնոջս

շուրթերին թթվասեր քսեցի, նա դա էլ կերավ աստիճանաբար: Ես շատ ուրախացա՝ հասկանալով, որ կնոջս մեջ կյանքն է վերադարձել: Այդ օրվանից արդեն քսան տարի է անցել, կինս առողջ է, և մենք միասին ամեն տարի մշակում ենք չորս հեկտար հող:

Այժմ՝ վերջերս պատահած դժվարության մասին: 2014թ. փոքր աղջիկս հիվանդացավ: Ես դարձյալ աղոթում էի նրա համար, բայց այնպես, ինչպես աղոթել էի կնոջս համար՝ օրերով, այդպես չէի անում: Ես մտածում էի՝ կա՛մ տարիքս է մեծ, կա՛մ ես տկարացել եմ: Աղոթում էի մեկ կամ երկու ժամ, հետո ուժս չէր պատում կամ ինչ-որ բան խանգարում էր: Աղջկասս վիճակը ծանրանում էր ժամ առ ժամ: Երբ նրան առաջին անգամ տարանք նյարդաբանի մոտ, վերջինս երեխայի թիկունքը շոշափեց և նրա գոռոցը լսելուն պես գունատվեց: Ես ու աղջիկս դուրս եկանք բժշկի մոտից, իսկ Ավո եղբայրը, որ մեզ հետ էր եկել, մնաց բժշկի մոտ: Հենց նա դուրս եկավ բժշկի մոտից, ես արցունքն աչքերիս ասացի. «Ոչ մի բան մի՛ ասա, ինձ համար արդեն ամեն ինչ պարզ է»:

Երեխայի ցավերը գնալով ավելի էին ուժեղանում: Անցյալ տարի անընդհատ նրան տարել եմ «Էրեբունի» բժշկական կենտրոն: Մեկն ասում էր՝ տար այստեղ, մյուսը՝ տար այն-

տեղ... Ճիշտ է, իմ հավատքն Աստծու վրա էր, բայց մեկ է՝ տանում էի այստեղ, այնտեղ: Ես Աստծուց պատասխան էի սպասում: Քանի՛ անգամ ասացին՝ երեխային տեղափոխիր Եվրոպա: Նույնիսկ այստեղի մասնագետներն ասացին, թե՛ եթե այստեղ այսքան գումար չծախսեիր, այլ տանեիր Եվրոպա, գուցե ինչ-որ կերպ օգնեին երեխային (մեզ շատ են օգնել տեղի և դրսի եղբայրները, հարազատները և այլք): Կարճ ասած՝ երեխայի բուժումից բոլորը հրաժարվեցին:

Երեխայի հիվանդությունը՝ ցրված սկլերոզը, հասել էր գագաթնակետին: Այդ սարսափելի հիվանդության պատճառն անհայտ է, այն անբուժելի հիվանդություն է, որի ժամանակ վնասվում են ողնուղեղի բջիջները, աստիճանաբար վնասվում են տարբեր օրգան-համակարգերը: Հիվանդությունը հանգեցնում է հյուծանքի և մահվան: Իմ վաթսունութ կիլոգրամանոց աղջիկը դարձել էր երեսուն կիլոգրամ՝ քսաներկու տարեկանում:

Այս տարվա՝ 2017թ. փետրվարին ես կարծես զգացի, որ Տերը երեխային պիտի տանի, դա նման էր հայտնության: Ես ընթոստացա և ասացի. «Ո՛չ, Տեր իմ», բայց հետո զղջացի և ասացի. «Ների՛ր, ես Քո հիմար երեխան եմ, և սկսեցի լացով ասել. «Ավելի լավ է ինձ տար»:

Մենք ընտանիքով շատ ենք տա-

ռապել ու աղոթել, մեզ հետ միասին աղոթել են եկեղեցու ժողովուրդն ու եղբայրները, և հենց այդ աղոթքներն էին, որ թակեցին երկնքի դուռը:

Հոլանդիայի եղբայրներից մեկն ինձ զանգեց և ասաց, որ ազգությամբ արաբ իր բժիշկ ընկերն ասել է՝ թեև հիվանդությունը անբուժելի է, և ցավերը շատ ուժեղ են, բայց կարելի է դեղերի օգնությամբ այնպես անել, որ վեց ամսով դադարի ողնուղեղի բջիջների քայքայումը: Նա ասաց, որ իրենց մոտ կա այդ դեղը, և եթե մենք հետաքրքրվենք ու պարզվի, որ Հայաստանում դեղը կիրառել կարողացող մասնագետ կա, իրենք կուղարկեն այն: Ես զանգեցի հիվանդանոց և տեղեկացա, որ այդ ներարկումը կարող են անել: Դեղի մեկ սրվակն արժեր երկու հազար եվրո: Մեզ անհրաժեշտ էր վեց սրվակ, և երբ ես իմացա գինը, շատ զարմացա, բայց եղբայրն ասաց. «Դու գործ չունես, աղջկադ գոռոցը ականջներին մեջ է...» (աղջիկս արդեն երեք ամիս ցավերից անդադար գոռում էր, հազվադեպ էր լինում, որ ձայնը կտրեր): Ինձ ասացին, որ երեխան պետք է ՄՌՏ (յամեր) հետազոտություն անցնի, որպեսզի տեսնեն՝ կղիմանա՞ր արդյոք այդ ներարկումներին:

2017թ. հունիսին հետազոտության համար օր պայմանավորվեցինք, իսկ մի քանի օրից դեղը պետք է ուղարկեին:

Մինչ այդ բոլոր եղբայրները

հարցնում էին՝ ե՞րբ ես երեխայիդ մկրտելու: Ես վերջապես մի օր աղջկաս ասացի. «Բալեն՛ս, մենք պետք է գնանք մկրտության»: Աղջիկս համաձայնեց: Եվ հետո նա ինձ ասաց, որ ինքն իր մեջ մտածել է. «Եթե պապան համաձայնեց այդ հետազոտությանը, ուրեմն ես հաստատ կբժշկվեմ, հակառակ դեպքում չէր համաձայնի (քանի որ մինչ այդ չէի համաձայնում): Դա նշանակում է, որ ես մինչև հետազոտություն անցնելը կբժշկվեմ»:

Շաբաթ օրը գնացինք մկրտության: Ես հարցրի. «Աղջի՛կս, ո՞վ կուզես, որ քեզ մկրտի»: Աղջիկս ասաց, թե՛ կուզեմ դու մկրտես: Գնացինք ջրի մոտ: Ես ու հարազատ եղբայրս, որ նույնպես հովիվ է, հազանք շորերը և մտանք ջուրը: Եվ ես էլ ոչ մի բան չհասցրի անել: Տիրոջ Հոգին իջավ եղբորս վրա, և նա իր ամբողջ գործունեությամբ ոչ թե հարցրեց, այլ գոռաց. «Հավատո՞ւմ ես, որ Տեր Հիսուսը քո

Փրկիչն է»։ Աղջիկս էլ բարձր ձայնով պատասխանեց՝ այո՛։ Եղբայրս ասաց. «Քեզ մկրտում եմ հանուն Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու» և նրան ընկեց ջրի մեջ։ Աղջիկս ջրից դուրս եկավ և զորացած գոռաց՝ ռաբբի՛։ Նա լցվեց Սուրբ Հոգով և ասաց. «Պապա՛, ես բժշկվեցի. կրակը լցվեց գլխիս վրայով, և ամբողջ ողնաշարս այրվեց»։

Եղբայրներ՝ ու քույրեր, մեր մեջ կասկած չեղավ, որ աղջիկս բժշկվեց։ Բոլոր եղբայրները մեզ հետ հենց ափին ուրախացան և փառաբանեցին Տիրոջը։ Ես ու Արամ եղբայրը գնացինք մեր տուն, վերցրինք հետազոտության համար նախատեսված գումարն ու գնացինք առևտուր անելու։ Սեղան գցեցինք և բոլորին կանչեցինք մեզ հետ ուրախանալու։

Եկան մեր Վազգեն եղբայրն ու իր կինը։ Քույրիկը մոտեցավ աղջկաս և վախեցած, կամաց գրկեց։ Տեսավ՝ ձայն չի հանում, մի փոքր ամուր գրկեց, և երբ հասկացավ, որ էլի ձայն չի հանում, ամուր սեղմեց կրծքին և ուրախացած, արցունքն աչքերին, ասաց. «Վազգեն, բժշկվել է»։

Քույրեր, եղբայրներ, Աստծու փառքը մեծ է։ Արդեն երկու ամիս է՝ աղջիկս արթնանում է ժամը վեցին, կարդում, աղոթում է, ափսեներն է լվանում, բակն է մաքրում, միրգ է քաղում, չիր է պատրաստում։ Դիշտ է,

ես երբեմն բարկանում եմ և ասում եմ՝ աղջիկ ջան, հանգստացի՛ր, կհոգնես, բայց միևնույն ժամանակ հասկանում եմ, որ ախր նա երկու տարուց ավելի ոչինչ չի արել։

Բժշկվելուց հետո, երբ գնացինք հիվանդանոց, այնտեղի ծանոթ արյունաբանը մեզ տեսնելով շատ ուրախացավ։ Նա ինձ ասաց, որ աղջկաս բժիշկն ամբողջ հիվանդանոցին պատմել է նրա դեպքը՝ ասելով, որ մի անբուժելի հիվանդ ունեք, որը հիվանդության վերջին փուլում, մկրտվելուց հետո բժշկվել է, պատկերացնո՛ւմ եք։ Եվ նա ուրախացած պատմել է դա՝ նույնիսկ չիմանալով, թե ինչ է նշանակում մկրտվել։

Երբ մեր փողոցներում քայլում ենք, մեզ ճանաչողները՝ մսավաճառը, խանութի վաճառողուհիները, հաճախ նայում են երեխային ու ասում. «Փա՛ռք Աստծու, երեխան բժշկվել է»։

Աստված ինձ հանեց հավատքի իմ փորձությունից և ինձ ցույց տվեց, որ երբեմն փորձություններ կան, որոնց առաջ նույնիսկ մեր հավատքի փորձառությունը անգոր է։

Սիրելի՛ Աստծու ժողովուրդ, հավատքի կյանքը միապաղաղ կյանք չէ, այն ինչ-որ սահմանումների մեջ չէ, այն վեր է մեր մտքից։

Գագիկ Մարտիրոսյան
Արմավիր

Տպահանքեր, 2017թ., N 9 (93)

ԶԱՆԳ ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ ԱՍՏԾՈՒ ՏՆԻՑ

Մի շաբաթ երեկո, նախքան տուն գնալը հովիվը որոշեց զանգել կնոջը: Արդեն համարյա գիշերվա ժամը տասն էր, սակայն կինը չէր պատասխանում: Հովիվը սպասեց, որ մոտ քսան զանգ գնա, սակայն կինն այդպես էլ չպատասխանեց:

Որոշ ժամանակ անց նա նորից հավաքեց իրենց տան հեռախոսահամարը, և կինն անմիջապես պատասխանեց: Հովիվը հարցրեց, թե ինչո՞ւ նա այդքան երկար ժամանակ չէր պատասխանում իր զանգին, բայց կինը պատասխանեց, որ ոչ մի զանգ չի եղել:

Այս դեպքը կնոռացվեր, եթե երկու օր անց հովիվի աշխատասենյակ չզանգեր մի տղամարդ: Նա ասում էր, որ շաբաթ երեկոյան այդ համարից իրեն զանգել են: Հովիվը ոչ մի կերպ չէր կարողանում հասկանալ, թե ինչ է ուզում այդ մարդը, մինչև որ վերջինս բացատրեց, որ այդ համարից շատ երկար են զանգել, բայց ինքը լսափողը չի բարձրացրել: Հանկարծ հովիվը հիշեց այդ դեպքը և սկսեց ներողություն խնդրել տեղի ունեցած թյուրիմացության համար: Սակայն անծանոթը նրան ընդհատեց և իր հետ տեղի ունեցած դեպքը

պատմելու թույլտվություն խնդրեց:

- Այդ օրը երեկոյան ես որոշել էի ինքնասպանություն գործել: Բայց նախքան մտածածս իրականացնելը աղոթքով դիմեցի Աստծուն և խնդրեցի, որ եթե Ինքը կա ու ինձ լսում է, թող մի նշան տա: Հենց այդ պահին զանգեց հեռախոսը: Երբ մոտեցա հեռախոսին, թվատախտակի վրա գրված էր «Ամենակարող Աստծու Տուն» (Almighty God Tabernacle): Հեռախոսը զանգեց շատ երկար, սակայն ես լացելով մայում էի հեռախոսին և չէի համարձակվում լսափողը բարձրացնել...

Հ. Գ. Այն եկեղեցին, որտեղ ծառայում էր այդ հովիվը, կոչվում էր «Ամենակարող Աստծու Տուն»: Հենց այդ անվան տակ էր հեռախոսահամարը գրանցված տեղի թվային հեռախոսային ընկերությունում, որն էլ հենց այդ անվանումն էր ցույց տվել հեռախոսի վրա:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

*Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատարմ լընե ու փրկություն ունենաք:
Այդ մասին հովհաննես 3,16-ում կարդում ենք.*

*«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն արեց, որով
Նրան հավատա չնորի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:
Եթե Դուք ուզում եք այնպի մտքիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա խոսքին, կարող եք
դիմել հեղեղյալ հեռախոսահամարներով.*

Երևան

Ավան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան Սիարոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

Երջաններ

Արմյան	094-34-75-91	Զարարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիթյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ագարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38,	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Թովստյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միեր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միեր
Ճամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մափս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նափասարյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոփիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Մուխամյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ՆԵՂՈՒԹՅԱՆ ՄԵ՞Ջ ԵՍ

Աստուած մեր ապավենն ու զօրութիւնն է. նեղութիւններու մէջ խիար
օգնական կը գտնուի:

Սաղմոս 46:1

Տնանկին ալ ապաւեն պիտի ըլլայ Տէրը, ապաւեն՝ նեղութեան
ժամանակները:

Սաղմոս 9:9

Եհովա քարի է, նեղութեան օրը ամբարիւն է, ու իրեն ապաստանողները
կը նանչնայ:

Նափում 1:7

Քայց ես քու զօրութիւնդ պիտի հրգիմ, ու առօրուանց քու
ողորմութիւնովդ պիտի ցնծամ:

Սաղմոս 59:16

Արդարին նեղութիւնները շար են, քայց Տէրը ամենէն կը փրկէ
զանիկա:

Սաղմոս 34:19

Եթէ նեղութեան մէջ ալ քալեմ, Դուն զիս պիտի կենդանացնես, եւ քու
աջ ձեռքդ զիս պիտի փրկէ:

Սաղմոս 138:7

Նեղութիւն ու վիշտ զիս գրան, քայց քու պարտիրաւներդ իմ
ուրախութիւնս են:

Սաղմոս 119:143

Այս բաները չեզի խօսեցայ, որպէս զի ինձմով խաղաղութիւն
ունենաք. աշխարհի մէջ նեղութիւն պիտի ունենաք. քայց քաջասիրտ
եղէք, եւ աշխարհի յաղթեցի:

Հովհ. 16:33